

KEN nr 11008 af 11/11/2015 (Gældende)

Udskriftsdato: 2. december 2015

Ministerium: Social- og Indenrigsministeriet

Senere ændringer til afgørelsen

Journalnummer: 2014-3510-46170

Ingen

Ankestyrelsens principafgørelse 74-15 om socialtilsyn - godkendelse - fravigelse - udvidelse af målgruppe - hjemmel

Resumé:

Socialtilsynet skal godkende og føre driftsorienteret tilsyn med de tilbud, der er angivet i lov om socialtilsyn.

Tilbuddet skal være godkendt for at indgå i den kommunale forsyning. Det betyder, at en kommune ikke kan visitere borgere til tilbuddet, medmindre det er godkendt af socialtilsynet.

Når et tilbud søger om godkendelse som generelt egnet til en bestemt målgruppe af borgere, træffer socialtilsynet afgørelse om godkendelse på baggrund af en vurdering af, om tilbuddet samlet set opfylder betingelserne for godkendelse. Det er en betingelse for godkendelse af sociale tilbud, at tilbuddet efter en samlet vurdering har den fornødne kvalitet. Tilbuddets kvalitet vurderes inden for en række temaer, der er angivet i loven.

Der er ikke i lov om socialtilsyn indsat bemyndigelse til at fastsætte regler om, at der i forbindelse med det driftsorienterede tilsyn kan fastsættes vilkår om fravigelse af godkendelsen som alternativ til en ændring af godkendelsen. § 6, stk. 3, i bekendtgørelse om socialtilsyn har således ikke hjemmel i loven. Der kan kun fastsættes en sådan bestemmelse i bekendtgørelsesform, hvis der er klar hjemmel hertil i loven. Bekendtgørelsen må således kun omhandle det, som loven giver mulighed for.

Dette støttes på en ordlydsfortolkning af bemyndigelsesbestemmelserne i lov om socialtilsyn. Heller ikke formålet bag godkendelsesproceduren ses at støtte en sådan bemyndigelse til at fastsætte vilkår om fravigelse af godkendelsen. Vi henviser i den forbindelse til, at socialtilsynet ved godkendelse skal foretage en bedømmelse af *alle* indikatorer i kvalitetsmodellen.

Selv om § 6, stk. 3, i bekendtgørelsen efter sin ordlyd giver mulighed for at godkendelsen kan fraviges i både udvidende og indskrænkende retning, kan bestemmelsen derfor ikke anvendes. En ansøgning om udvidelse af målgruppen skal i stedet behandles som en ansøgning om ændring af godkendelsen.

Lovgivning:

Lov om socialtilsyn - lovbekendtgørelse nr. 1054 af 8. september 2015 - § 5 og § 7

Bekendtgørelse om socialtilsyn – bekendtgørelse nr. 551 af 28. april 2015 - § 6, stk. 3

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen principielt

Ankestyrelsen har behandlet sagen principielt for at afklare, om der er mulighed for at fastsætte vilkår om fravigelse af en godkendelse, som angivet i § 6, stk. 3, i bekendtgørelse om socialtilsyn.

2. Reglerne

Lov om socialtilsyn § 5, stk. 1, fastslår, at socialtilsynet efter ansøgning træffer afgørelse om godkendelse som generelt egnet af de sociale tilbud, der er omfattet af loven. Social- og integrationsministeren er ifølge § 5, stk. 8, og § 7, stk. 4, i lov om socialtilsyn bemyndiget til at fastsætte nærmere angivne regler om godkendelsen og det driftsorienterede tilsyn.

Det fremgår af § 6, stk. 3, i bekendtgørelse om socialtilsyn, at socialtilsynet i forbindelse med det driftsorienterede tilsyn efter anmodning fra tilbuddet kan fastsætte som vilkår for den fortsatte godkendelse, at godkendelsen kan fraviges inden for nærmere fastsatte betingelser eller inden for en nærmere bestemt periode.

3. Andre principafgørelser

Ankestyrelsen har ikke andre principafgørelser på området.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i jeres sag om klage over socialtilsynets afgørelse truffet den 5. august 2014.

Resultatet er

- Socialtilsynets afgørelse af 5. august 2014 gælder ikke.

Det betyder, at vi ophæver socialtilsynets afgørelse.

Da ansøgningen om fravigelse af godkendelse af botilbuddet kun vedrører tiden frem til den 31. juli 2015, har vi ikke fundet grundlag for at hjemvise sagen til socialtilsynet til fornyet behandling.

Ankestyrelsen bemærker, at socialtilsynet har begået fejl i sagsbehandlingen ved ikke at tillægge beboer N partsstatus i sagen.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen vurderer, at § 6, stk. 3, i bekendtgørelse om socialtilsyn ikke har hjemmel i lov om socialtilsyn. Vi finder derfor ikke, at der kan fastsættes vilkår om fravigelse af botilbuddets godkendelse.

Vi vurderer herefter, at en ansøgning om udvidelse af målgruppen skal behandles som en ansøgning om ændring af godkendelsen. Da ansøgningen om etablering af en plads efter servicelovens § 107 på botilbuddet kun vedrører tiden frem til den 31. juli 2015, har vi ikke fundet grundlag for at hjemvise sagen til socialtilsynet til behandling efter reglerne om godkendelse.

Vi lægger ved afgørelsen vægt på, at et tilbud skal være godkendt for at indgå i den kommunale forsyning. Når et tilbud er godkendt, kan der optages borgere inden for rammerne af denne godkendelse. Hvis tilbuddet søger om at udvide målgruppen, er udgangspunktet således, at godkendelsen skal ændres.

For tilbud, der er omfattet af lov om socialtilsyn, er det socialtilsynet, der efter ansøgning træffer afgørelse om godkendelse af tilbuddet som generelt egnet. Det er således også socialtilsynet, der træffer afgørelse om en eventuel ændring af godkendelsen.

Det fremgår dog af § 6, stk. 3, i bekendtgørelse om socialtilsyn, at socialtilsynet i forbindelse med det driftsorienterede tilsyn, efter anmodning fra tilbuddet, kan fastsætte som vilkår for den fortsatte godkendelse, at godkendelsen kan fraviges inden for nærmere fastsatte betingelser eller inden for en nærmere bestemt periode.

Denne bestemmelse giver således efter sin ordlyd mulighed for at godkendelsen kan fraviges i både udvidende og indskrænkende retning, uden at der er tale om en ændring af selve godkendelsen.

Vi finder, at der kun kan fastsættes en sådan bestemmelse i bekendtgørelsesform, hvis der er klar hjemmel herfor i lovgivningen. Vi finder, at der ikke er en sådan hjemmel i lov om socialtilsyn.

Vi lægger i den forbindelse vægt på ordlyden af de bemyndigelsesbestemmelser i lov om socialtilsyn, som bestemmelsen er fastsat med hjemmel i. Det fremgår således af § 5, stk. 8 i lov om socialtilsyn, at ”Social- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelsens tilrettelæggelse og om socialtilsynets forpligtelser i forbindelse med godkendelsen. ”. Af § 7, stk. 4 i samme lov fremgår det, at ” Social- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke forhold der skal inddrages i det driftsorienterede tilsyn. ”

Vi lægger også vægt på, at muligheden for at knytte vilkår, der fraviger en godkendelse ikke ses at være nævnt i hverken lov om socialtilsyn eller i lovbemærkningerne, ligesom lovbemærkningerne til de to bemyndigelsesbestemmelser ikke uddyber nærmere, hvilke regler der kan fastsættes med hjemmel heri.

Endelig lægger vi vægt på, at socialtilsynet ved godkendelse skal foretage en bedømmelse af alle indikatorer i kvalitetsmodellen. Herefter skal socialtilsynet løbende kunne stå inde for, at tilbuddet har den fornødne kvalitet i forhold til alle temaer, men tilsynet fastlægger selv efter en konkret vurdering, hvornår og hvor tit tilbuddet skal bedømmes i forhold til de enkelte indikatorer. Vi henviser til kvalitetsmodellen som fastsat i bekendtgørelse om socialtilsyn. Der synes således at være forudsat en mere omfattende sagsbehandling ved godkendelser end i forbindelse med driftsorienteret tilsyn. En formålsfortolkning fører efter vores opfattelse således til samme resultat.

På baggrund heraf finder vi ikke, at der kan fastsættes vilkår om at fravige en godkendelse. Ansøgningen om etableringen af en plads efter servicelovens § 107 på botilbuddet skulle derfor have været behandlet som en ansøgning om ændring af tilbuddets godkendelse. Da ansøgningen kun vedrører tiden frem til den 31. juli 2015, har vi dog ikke fundet grundlag for at hjemvise sagen til socialtilsynet til behandling efter reglerne om godkendelse.

Bemærkninger til socialtilsynets sagsbehandling.

Vi har noteret os, at socialtilsynet ikke har tillagt beboer N partsstatus og følgelig ikke har sendt kopi af afgørelsen af 5. august 2014 til N. Derudover er N ikke blevet hørt forud for afgørelsen.

Da socialtilsynets afgørelse medfører, at botilbuddet ikke blev godkendt som opholdssted efter servicelovens § 107, og ansøgningen om udvidelse af målgruppen alene var begrundet i et ønske om, at beboer N kunne blive boende fra N fyldte 18 år til den 31. juli 2015, finder vi, at N har en betydelig, individuel og væsentlig interesse i forhold til afgørelsen, og at N som følge heraf er part i sagen.

Vi finder derfor, at socialtilsynet skulle have tillagt N partsstatus i sagen.

Da afgørelsen af de grunde, som vi har nævnt ovenfor, ikke gælder, har vi ikke forholdt os til, om ovennævnte sagsbehandlingsfejl i sig selv ville medføre, at afgørelsen er ugyldig.